

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Actus quartus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-770

Neritos parva brevior Zacyntho,
Et nocens faxis Ithace dolosis.

Quod manet fatum, dominusque quis te,
Aut quibus terris Hecube videndam
Ducet ? in cujus moriere regno?

856. *Neritos*] Mons Ithaca. *Farn-*
Stephano N̄ēz̄ & N̄ēz̄, im-
fula Acarnaniæ, que & Leucadia; &
etiam mons Ithaca, vide Plinius l. 4.
cap. 1. & 12. ubi docet etiam Za-
cynthum esse Ionii insulam. *Delrius,*
Zacyntho,] Insula Vlyssis reguata. ne-
mora *Zacynthos*, *Dulichiumque Sa-*

meque & *Neritos* arduas faxis. *Farna-*
bius.

857. *Dolosus.*] Latentibus sub un-
dis, vel Ithaca faxa & aspera, nudus
inter scopulos, Vlyssis dolos patria
& regnum. *Idem.*

858. *Quod manet*] Conversus ad
Hecubam Chorus hoc querit.

ACTUS QUARTUS.

HELENA. ANDROMACHA. HECUBA.
POLYXENA. Muta Persona.

Vt manibus Achillis rite inferiae peragantur, excogitata ratio est, qua
ut veste ita animo nuptiali affecta maestetur Polyxena. vid. supra
vers. 360. que partes dantur Helenæ, ut Polyxenam latet inani spe
nuppiarum cum Pyrrho. quas illa primo simulat, mox Andromachæ
jurgio excussa dolos fatetur & rem aperte suadet.

Hel. *Q*uicunque hymen funestus, illætabilis,
Lamenta, cædes, sanguinem, gemitus habet,
Est auspice Helena dignus. eversis quoque

No-

861. *Hymen*] Nuptiæ. Vide The-
baid. vers. 262. *Farnabius.*

863. *Auspice*] Veteres nihil non
initiabantur ab augurio, in nuptiis ita
que adhibiti auspices. *Idem. Helena*]
Stalimus, Paeanias & Higynus Hele-
na matrem Nemesis vocant: Ho-
merus, Theocritus, Euripides, Theon
Arati scholiastes & Ovidius Ledam
nominant; qua contraria non sunt.
cum Bassus, in Germanicum, Laetan-
tius lib. 1. de falsa religione, & Crates
tradiderint Ledam mortuam Nemesis
nomen affumfisse. Apollodotus lib. 3.
Biblioth. credit Nemesis à Iove ad-
amatam, cum periculi evitandi caufa in-
auferem se mutasset, à Iove, qui cygni

formam induerat compressam, & eo
compressu gravidam decimo post
menstruorum peperisse, quod Leda cu-
stodiendum tradiderit: inde natam
Helenam; qua à Leda educabatur
pro sua, Leda filia dicta fuit. Clear-
chus, in amatoris, teste Athenæo l. 2.
cap. 17. prodidit Helenam in coenac-
ulis, qua oīa dicebantur, educatam
fuisse: unde fabula Helenam ovo
prognatam. quod tamen Lucianus in
Gallo, quia Helena olorinum col-
lum, candidum habuerit & oblon-
gum, putat confitum. Ridicula etiam
est Melissi Euboici fabulæ illius inter-
pretatio, quam Fulgentius lib. 2. My-
tholog. refert. Magis etiam ridiculum
Neoclis

Nocere cogor Phrygibus. ego Pyrhi toros	
Narrare falsos jubeor ; ego cultus dare,	865
Habitusque Graios. arte capietur meâ,	
Meâque fraude concidet Paridis soror.	
Fallatur. ipsi levius hoc equidem reor,	
Optanda mors est, sine metu mortis mori.	
Quid iussa cætas agere ? ad auctoris redit	870
Sceleris coacti culpa. Dardanæ domus	
Generosa virgo, melior afflictos deus	
Respicere cœpit ; teque felici parat	
Dotare thalamo. tale conjugium tibi	
Non ipsa sospes Troia , non Priamus daret.	875
Nam te Pelasgæ maximum gentis decus	
Ad sancta leæti jura legitimi petit,	
Cui regna campi lata Thessalici patent.	
Te magna Tethys, teque tot pelagi deæ,	
Placidumque numen æquoris tumidi Thetis	880
Suam vocabunt. te datam Pyrrho sacer	

Pe-

Neclis Crotoniatæ commentum, certidisse ovum è luna , è quo Helena natat, & mulieres lunares ova parere, è quibus nati ceteros homines quinques & decies proceritate excedant, auctore Herodoto Heraclote. hæc partim ab aliis accepi, partim addidi de meo. *Deltrius*. *Dignus*.] Digna fane pronuba , quæ halice funefas nutrias conciliaret, nam & ipsa bis rapta, jura jugalia violaverat. Partidem secuta Menelaum deferuerat, Deiphobum proddiderat, Trojanumque in prioris mariti gratiam. *Farnabius*.

865. *Cultus dare*,] Suprà vers. 560. *Idem*.

867. *Paridus soror*,] *Polyxena*. *Idem*.

868. *Fraudetur. ipsi levius*] Co-melinus notat Msl: feri omnes habere, *Fidenz* : Colonensem , *Fidanur* : quosdam editos , *Fallaur*. Et hoc potius sancit Florentinus. Sane quif-

quis fraudatur , fallitur : sed non omnes, qui falluntur, fraudantur. *Gronovius*.

869. *Optanda*] Repentina & subita mors, quæ & *Iulio Cesari optata conrigit*. *Farnabius*.

870. *Iussa*] Duces Græcos, qui mihi invicæ has partes mandarunt. *Idem*.

871. *Dardanæ*] Conversa ad Polynexam, hæc dicit. *Idem*.

876. *Pelasgæ*] Pyrrhus, cui campi Thess. patet lata regna , te in conjugium petit. *Idem*.

878. *Lata Thessalici jacent*.] Flor. & Heinl. minor patent. Hypallage. Qui regnum in campis Thessalici late patenibus obtinet. Vel, cujus regnum in Thessalia plana & equitabili late patet. *Gronovius*.

879. *Tethys*,] Maris Dea , Neptuni conjux. *Farnabius*.

880. *Thetis*] Mater Achillis Dea marina, Pelei uxor. *Idem*.

Peleus nurum vocabit, & Nereus nurum.
Depone cultus squallidos, festos cape.
Dedisse captam, deprime horrentes comas,
Crinemque doctâ patere distingui manu.

885

Hic forsitan te casus excelsô magis
Solio reponet, profuit multis capi.

Andr. Hoc deerat unum Phrygibus eversis malum,
Gaudere? flagrant strata passim Pergama.

890

O conjugale tempus, an quisquam audeat
Negare? quisquam dubius ad thalamos eat,
Quos Helena suadet? pestis, exitium, lues
Utriusque populi! cernis hos tumulos ducum?

Et nuda totis ossa quæ passim jacent
Inhumata campis? hæc hymen sparsit tuus.

895

Tibi fluxit Asia, fluxit Europæ crux;
Cum dimicantes lenta prospiceres viros,
Incerta voti, perge, thalamos appara.

900

Tædis quid' opus est? quidve solenni face?
Quid igne? thalamis Troia prælucet novis.

Celebrate Pyrrhi, Troades, connubia;
Celebrate digne, planctus & gemitus sonent.

Hel. Ratione quamvis careat, & flecti neget
Magnus dolor, sociosque nonnunquam sui
Mœroris ipsos oderit; causam tamen

905

Pof-

882. *Nurum vocabit,*] Affineim, ne-
petem, nurum, &c. *Farnabius.*

883. *Festos*] Nuptiales. *Idem.*

885. *Doc̄tā manu,*] Pſecados, cof-
metæ, ciniflonis, cosmottæ, ancilla
ornaticis, quæ petitique comas & vol-
vit in orbem. *Idem.*

890. *O conjugale*] Ironia. *Idem.*

893. *Vtriusque*] Trojani & Graci. *Id.*

895. *Asia,*] In qua Troja. *Idem.*
Europæ] In qua Græcia. *Idem.*

897. *Cum dimicantes*] Cum è muro
Trojano prospiceres duos maritos tuos
monomachia de te certantes, ipsa cui
faveas incerta legitimōne Menelao, an

raptori Paridi. *Idem.* *Lenta*] Assen-
sus sum libro Lipsiano & nostris se-
petem. Vulgata lectione, *leta*, nauci non
est, quicquid alii dicant. Ut ut feminæ
forsan non attendant decoro inter
conviciandum; et ut attendant feminæ
scenicas; utpote quas non finit esse sui
juris Tragedias: fræno suo regit, hoc
est rationis. *Gruterus.*

898. *Perge,*] Ironia. *Farnabius.*

899. *Solenni*] Nuptiali, Thebaid.
vers. 263, S. 507. *Idem.*

900. *Thalamis*] Sarcaſmus. *Idem.*

902. *Digne.*] Planctu scil. & ge-
mitu, ut seq.

905. Iu-

Possum tueri judge infesto meani
 Graviora passa. luget Andromacha Hectorem,
 Et Hecuba Priamum : solus occulte Paris
 Lugendus Helenæ est. durum & invisum & grave est,
 Servitia ferre. patior hoc olim jugum 910
 Annis decem captiva. prostratum Ilium est,
 Versi Penates. perdere est patriam grave;
 Grayius timere. vos levat tanti mali
 Comitatus. in me victus & victor fuit.
 Quam quisque famulam traheret, incerto diu 915
 Casu pependit. me meus traxit statim!
 Sine sorte dominus. causa bellorum fui,
 Tantæque Teucris cladis. hoc verum puta,
 Spartana puppis vestra si secuit freta;
 Si nupta Phrygiis præda remigibus fui, 920
 Deditque donum judici viatrix dea :
 Ignosce Paridi. judicem iratum mea

Ha-

906. *Judice infesto*] Magnum in-
 nocentia argumentum, ut & alia hu-
 jus defensionis; qua hanc scio an quic-
 quam nervosius, aut splendidius, in
 Helenæ defensionem, dici queat. *Del-*
rius.

907. *Graviora*] *Quam vos. Farn.*
Lugere] Vobis aperte lucium licet pro-
 fiteri, mihi occulte lugendus est Paris.
Idem.

911. *Prostratum*] *Vobis. Idem.*

913. *Timere.*] *Quod ego facio, de-*
ferti à me mariti ultiōnem timens. Id.
Levata] *Vide Chorum sequentem*
vers. 1009. Idem.

914. *In me victus*] *Me Trojani &*
Graci detestantur. Idem.

915. *Meus*] Menelaus, prior ma-
 tatus. *Idem.*

920. *Sin rapta*] Sum ait, innocens,
 quia non sponte Trojam veni, sed vi
 compulsa, quia non adulteri blandas
 persuasions, sed Dea Venieris manda-
 ta secuta sum, illius pollicitationem
 nonnulli falsam reddere. *Vtrumque argu-*

mentum à Gorgia Rhetore sumptum,
 qui in Oratione pro Helenâ, culpâ va-
 cuam docet; quia vel fortunæ imperio,
 Deorum iussu & Necessitatibus nutu fe-
 cit, ea que fecit, vel vi raptæ, vel per-
 suasa verbis, vel amore captæ; singula
 deinde discutit, priora duo potissi-
 mum, quæ habutur. Non (inquit)
 sponte Trojam veni, sed raptæ à Patri-
 dis potius, quam meo peccato. Nec
 tamen illius, qui datum sibi à Deâ
 munus, jure suo vindicavit. Dignus
 ille, cui tu, foror, ignoscas. Sed esto,
 mea tota culpa, meum facinus, quid te
 judicem esse postulas? an vereris ne
 benevolo judge absolvatur? non est
 quod metas, idem mihi judex, qui
 laetus, maritus adulterio lacescit, Me-
 nelaus. illi futurum curæ, ne impune
 abeat. *Delrius.*

922. *Ignosce Paridi.*] *Anthypopho-*
ra, ac dicetis me meruisse quæ fuerim
 causa belli & cladis Trojanæ; ego au-
 tem non fui causa, neque enim ultro
 secuta sum Paridem, sed ab eo raptæ,
 & do-

Habitura causa est. ista Menelaum manent
Arbitria. nunc hanc luctibus paulum tuis,
Andromacha, omisisse flecte. vix lacrimas queo 925
Retinere. *Andr.* Quantum est, Helena quod lacrimat,
Cur lacrimat autem? fare, quos Ithacus dolos, (malū)
Quæ scelera neētat. utrum ab Idæis jugis
Jactanda virgo est? arcis an celsæ edito
Mittenda saxo? num per has vastum in mare 930
Volvenda rupes, latere quas scisso levat
Altum vadofos Sigeon spectans sinus?
Dic, fare, quidquid subdolo vultu tegis.
Leviora mala sunt cuncta, quam Priami gener
Hecubæque Pyrrhus. fare, quam pœnam pares, 935
Exprome, & unum hoc deme nostris cladibus,
Falli. paratas perpeti mortem vides.
Hel. Utinam juberet me quoque interpres deūm
Abrumpere ensè lucis invisiæ moras,
Vel Achillis ante busta, furibunda manu 940
Occidere Pyrrhi, fata comitantem tua,

Po-

& donata quidem illi à Venere. Suprà
vers. 66. *Farnabius.* *Iudicem iratum*
puta Habitura] Lipsius è suo, *iratum*
mea Habitura causa est. Opponit, quos
viderit, codices Delphini: & rō putat
hic esse notam iuris. Certe admo-
dum intempestiva. Gruterus Lipsia-
num notat esse in Pall. uno: quem se-
feturum, nisi vereretur esse allitum:
nam cur, quæso, inquit, abiissent à
voce notissima & plana rot libri, fine
causa? Hoc argumentum quanti sit,
multis jani documentis patuit. Causa
autem evidens est, quia è corrupto
exemplari sum propagati. Flor. *mea.*
Gron. Paridi.] Qui datum sibi à Dea
munus vindicavit jure suo. *Farn. Iudi-*
cem] Quod vero meum peccatum spe-
cet pœnamque, severum fati habeo
judicem Menelaum, nempe lœsum, ira-
tum. *Idem.*

924. *Nunc*] Polyxenam ad nuptias

tu flecte, namque ego vix lacry. &c.
Idem.

926. *A. N.* *Quantum*] Magnum
certe aliquod imminet malum, quod
Helenam malis induratam in lacry-
mas cogat. *Idem.*

932. *Altum vadofos Sigeon spectans*
sinus?] Mare potius speculatorum quam
sinus suos Sigeum. Flor. *vadofos sinus.*
Lege: *latere quas scisso levat Altum*
vadofos Sigeon spectans sinus. Nam ipsum
mare *Altum* vocat. *Vadofos sinus*, quia
Simois & Seamanter concurrentes in
campis multum terræ hauriunt, ex-
cumque os & lacus marinos & palu-
dens efficiunt circa Sigeum, teste Stra-
bone lib. 13. *Gronov. Sigeon*] Troïz
promontorium. *Farnabius.*

935. *Quam*] *Quam* ut Polyxena
nubat patris sui interfectori. *Idem.*

938. *Interpres*] Calchas. Suprà
vers. 192. & vers. 352. *Idem.*

944. *Cato*

Polyxene miseranda ; quam tradi sibi,
Cineremque Achilles ante mactari suum,
Campo maritus ut sit Elycio, jubet.
Andr. Vide, ut animus ingens lætus audierit necem. 945
Cultus decoros regiae vestis petit,
Et admoveri crinibus patitur manum.
Mortem putabat illud, hoc thalamos putat.
At misera lucretu[m] mater auditio stupet.
Labefacta mens succubuit. assurge, alleva 950
Animum, & cadente[m] misera firma spiritum.
Quam tenuis anima vinculo pendet levi !
Minimum est, quod Hecubam facere felicem potest.
Spirat, revixit. prima mors miseros fugit.
Hec. Adhuc Achilles vivit in pœnas Phrygum? 955
Adhuc rebellat ? o manum Paridis levem !
Cinis ipse nostrum sanguinem ac tumulus fitit.
Modo turba felix latera cingebat mea.
Laſtabar in tot oscula, in totum gregem
Dividere matrem. sola nunc hæc est super, 960
Vo-

944. *Campo*] Sede & domicilio
beatarum animatum corpore exuta-
rum. *Δέσποινὴ τὸ λύτερον*, id est, solutio-
ne, aliis ab ἡλύτερον, id est, profec-
tione, quem campum sub terra locant
nonnulli; in orbe Lunæ alii, alii in
Sphæra, quæ *αἰθαλῶν* dicuntur, in insu-
lis fortunatis & Atlanticis alii, in
Hispania Homerus, &c. Quum vero
monitionem & gaudia Paradisi (cujus
cognitionem ab Ægyptis & literis se-
cari habuerent) Philosophi & hos secuti
poëtae ad Elysium suum transulerint,
cur nou & nomen indidem ex *ὑγείων*
id est, Dei nemus? *Farnabius*.

945. *Vt animus ingens*] Non patior
hanc libertatem in secunda regione,
quam excusa Gruterus. Sufpicor fuisse.
Vide ut animi ingens hilaris audierit.
Tacitus I. ann. *Sed femina ingens ani-
mi mania duci per eos dies induit.* Gto-
nius. *Animus*] Polyxena, quæ mu-

944. *inducitur persona*, quasi virginem
ingenuam deceat silentium. Quæ tam-
en apud Euripidem *χαίρειν*, inquit
ipsi *Χυντριά τεριον τενόντος*.
Farnabius.

945. *Minimum*] Facilis mors &
unus quasi sp̄itus evolans Hecubam
servitiae ac miseriis liberare vales. *Id.*

946. *Prima mors*] Mors vero ma-
xime fugit miseros. *Idem*.

946. *Levem!*] Quæ Achillem non
in totum interfecerit. *Sup. v. 346. Id.*

947. *Cinis ipse*] Transtulatus de Ovi-
dio locus est, ex Metamorphosi. ubi
hæc querela Hecuba legitur, — *cinis*
ipse sepultus in genua hoc servit tumulo
quoque sensimus hostem, *Æacida fo-*
cunda fuit. — *Fabritius*.

948. *Matrem*.] Affectus & officia
materna. *Idem. Sola*] Supererat qui-
dem Cassandra, aliis Alexandra, sed
non comes matris. *Nanque trahebatur*
gasie

Votum, comes, levamen, afflictæ quies.
 Hæc totus Hecubæ fœtus. hac solâ vocor
 Jam voce mater. dura & infelix, age,
 Elabere anima. denique hoc unum mihi
 Remitte funus. irrigat fletus genas,
 Imberque viæto subitus è vultu cadit. 965
 Lætare, gaude, gnata. quam vellet tuos
 Cassandra thalamos, vellet Andromache tuos!
Andr. Nos, Hecuba; nos nos, Hecuba, lugendæ sumus,
 Quas mota classis huc & huc sparsas feret. 970
 Hanc chara tellus sedibus patriis teget.
Hel. Magis invidebis, si tuam fortèm scias.
Andr. An aliqua poenæ pars meæ ignota est mihi?
Hel. Versata dominos urna captivis dedit.
Andr. Cui famula tradar, ede. quem dominum voco? 975
Hel. Te sorte prima Scyrius juvenis tulit.
Andr. Cassandra felix! quam furor sorte eximit,
 Phœbusque. *Hel.* Regum hanc maximus rector tenet.
Hec. Estne aliquis, Hecubam qui suam dici velit?
Hel. Ithaco obtigisti præda nolenti brevis. 980
Hec. Quis tam impotens ac dirus, & iniquæ ferus
 Sortitor urnæ regibus reges dedit?

Quis

pæn Priamæia virgo Crinibus à templo
Cassandra adytisque Minerva. infra
 versi. 960. & 975. *Farnabius.*
 962. *Sola vocor*] Cassandra solius. *Id.*
 963. *Dura*] Difficilis ad execundum.
Idem.
 965. *Genas*,] Polyxena. *Idem.*
 968. *Thalamos*,] Mori, ut tu. *Id.*
 972. *Magis*] Invendo felicitati
 illius, tuam dolebis. *Idem.*
 974. *Versata*] Sup. v. 58. *Idem.*
 975. *Cui famula tradar, ede.*] *Flor.*
trador. *Gronovius.*
 976. *Scyrius*] Pyrrhus Achillis fi-
 lius ex Deidamia Lycomedis Scyi re-
 gis filia. *Farnabius.*
 977. *Cassandra*] Alio nomine dicta
 Alexandra, teste Panephaia in Lacon,

Natarum Priami pulcherrima, si cre-
 dimus Homero Iliad. 9. *Delvius.* Fe-
 licis,] Propter divinationem & facet-
 dotum Phœbi forte exempta. *Farnab.*
Quam furor sorte eximit] *Flor.* sorti.
Gronovius.

978. *Regum*] Agamemnon Cas-
 sandram extra fortèm habet. *Farnab.*
 979. *Hecubam*] Quia vetulam.
 sup. 68. *Idem.*

980. *Præda*] Præda mala sors quam
 viator Vlysses Effe suam nolle. *Idem.*
Brevis.] Cito enim ab Vlysse dimissa
 ad Thracas fugit, ubi in canem con-
 versa, id est, ravidis conviciis omnes
 impetens, lapidibus obruta est. *Idem.*

982. *Regibus*] Nonnullis placet le-
 tio, haud regibus reges. *Idem.*

985. *Eti-*

Quis tam sinister dividit captas deus?
 quis arbiter crudelis, & miseris gravis,
 Eligere dominos nescit? & sœvâ manu 985
 Dat iniqua miseris fata? quis matrem Hectoris
 Armis Achillis miscet? ad Ulyssen vocor.
 Nunc victa, nunc captiva, nunc cunctis mihi
 Obsessa videor cladibus. domini pudet,
 Non servitutis. Hectoris spolium feret, 990
 Qui tulit Achillis? sterilis, & sœvis fretis
 Inclusa telus non capit tumulos meos.
 Duc, duc, Ulysse. nil moror. dominum sequor.
 Me mea sequentur fata. non pelago quies
 Tranquilla veniet. sœviet ventis mare, 995

Et

985. *Eligere*] Dignos eligere nescit, sed caca forte indigne miscet. *Farnabius*, min. 1. 201. *Ulyssen* 986. *Quis matrem*] Ut eidem Ulyssi, cui adjudicata sunt Achillis arma, concingat Hecuba; cuius rationem sub-jungit vi 988. *Hect. sp.* &c. *Idem*.

987. *Armis Achillis*] Quæ Ulyxi obtigeret, judicibus vel Græcis, juxta Ovidium, Antipatrum, Asclepiadem, & Sôphoclem; vel captiuis Trojanis, juxta Homerum, Q. Smyrnaeum & alias. *Ad Ulyssen vocor*] Flor. *Ulyssen*: ut & vers. 1096. *Ipsamque Ulyssen*. *Gronovius*.

988. *Nunc victa*,] Postquam Ulyssen fuisse contingimus. *Farnabius*.

990. *Hectoris spolium feret*,] Vir dodistimus haec desimplisse putar Se necam è Troadibus Euripidis, ubi Talithybius Andromachen, quia cum proferante Pyrho descendere navem compulsa fuerit, Hecuba narrat mandasse curam sepehendi Astyanactis, & quidem in clypeo Hectoris. Hunc clypeum appellari censem ille *spolium Hectoris*, & inde capi antam reprehendendi auctoris, nam apud Euripidem clypeum illum esse in potestate Hecuba, cui tradi curaverat Andromache: at cum ista loquebatur apud Senecam

Hecuba, etiamnum penes Andromachen sissem. quare non posse hic se non desiderare judicium Seneca, qui ista Hecuba tribuat, quum non esset penes eam Hectoris clypeus. *Hi morus animorum* atque haec exordia tanta Pulveris exigui jaſtu, nam *Hectoris spolium* Senecæ non est clypeus ejus, sed ipsa mater Hecuba. *Gronovius*. *Hectoris spolium*] Me matrem Hectoris spolium autem proprie vestis corpori detraha dicitur. *Farnabius*. Quia gelitus in utero Hectorem, inquit, alii. Ego simplicius, quia patens & filius reputantur unum & idem, neque possit triumphari mater, nisi de honestetur in matre etiam natus. *Gruterus*.

992. *Num capit tumulos*] Florent. sine interrogatione: non capit tumulos meos. Et recte. Præfigit enim se non morituram in Græcia: & putatur obiisse in Thracibus, cui loco Cynosæma nomen. *Gronovius*.

993. *Nil moror*.] Segnar tamen, ut & infortunia mea Ulyssen comiteatur. *Farnabius*.

994. *Me mea sequentur fata*.] Ita & nostri Pall. aliquor, ut sit optantis. Vulgo, *sequentur*, minus bene: neque enim id ipsa scire ac polliceri sibi poterat Hecuba. *Gruterus*.

Et bella, & ignis, & mea, & Priami mala.
 Dumque ista veniunt, interim hoc pœnæ loco est:
 Sortem occupavi, præmium eripui tibi.
 Sed incitato Pyrrhus accurrit gradu,
 Vultuque torvo. Pyrrhe, quid cessas? age, 1000
 Reclude ferro pectus & Achillis tui
 Conjunge soceros. perge maestator senum;
 Et hic decet te sanguis: abreptam trahe,
 Maculate Superos cæde funesta deos,
 Maculate Manes. quid precer vobis! precor 1005
 His digna sacris æquora. hoc classi accidat
 Toti Pelasgæ, ratibus hoc mille accidat,
 Meæ precabor, cum vehar, quidquid rati.

CH 0-

997. Interim hac pœna in loco est:] Florentinus: interim hoc pœna loco est,
 Sortem occupavi, præmium eripui tibi.
 Totidem apicibus ille sanctæ vetustatis codex.
 In quo gaudere mihi licet,
 quippe qui sic olim difficillimum hunc
 locum de conjectura restituerim, lib. 2.
 Obser. cap. 9. Vulgo etiam, eripuit
 mihi: quod sensu admittebat nullum. Sed & præcedentia verba in futuro
 sequentur, veniet, sœvit, non sequantur,
 veniat, sœviat, ut magis vaticinari,
 quam imprecari, aut certissima imprecarie videatur. Sumpsi autem hac
 Seneca ex persona Cæsandræ apud Eu-
 tipidem, qua se cladem & calamita-
 tem fore Agamemnonis domui canit.
 Quod ad marginem quoque notaverat
 Grorius cum eadem emendatione,
 quam, ni fallor, in alio exemplari ma-
 nu ipsius adscriptam nos olim vidisse
 apud Vossios candide prodidimus. De-
 nique Flor. Dumque ista veniunt, non
 venient, hoc quoque bene, & rem
 præsentiorum certiorenamque facit. Sen-
 tentia: Omnes istæ calamitates mecum
 in te incident, & dum exspectantur il-
 la, præsentem pœnam habes, quod

ego sortem tuam invasi, & prohibui,
 ne præmium acciperes, si enim cessas-
 set nomen meum, excidisset alia tibi
 foemina vel jucunda vel utilis: ita cum
 forte habuisses præmium. Nunc ego
 ceteras anteverti, ut sortem haberes,
 nec iterum trahere poscas; præmio ca-
 retes, quippe natus anum nulli usui.
Gronovius.

1001. Reclude] Me ut nuper Pri-
 annum confice, coniunge que nos per
 mortem soceros in his funestis, nuptiis
 patris tui. *Farnabius.*

1002. Maestator] Suprà vers. 45.
Idem.

1003. Hic decet] Meus senilis hic
 crux. *Idem.* *Abreptam trahe,*] Po-
 lyxenam. *Idem.* *Crusiferianus,* *abre-
 ptam trahe,* pro trahite. Et quare non
 sequat, præsertim cum Pyrrhum solum
 alloquatur Hecuba? quin & præcedat
 numero eodem, *reclude, coniunge, per-
 ge.* Pontani. Nec aliter Flor. & Voss.

1005. Manes] Inferos. *Vel Achil-
 lis umbram.* *Farnabius.*

1006. Digna] Sæva, tumida, infe-
 sta. *Idem.*

1008. Mea] Suprà vers. 992. *Id.*
Idem. 1013. *De-*

C H O R U S T R O A D U M .

*Chorus occasione sumpta ab Helenæ dicto supra vers. 911. vos levat
tanti mali comitatus, solatur se communi malo, quasi solamen mi-
feris socios habuisse doloris; quod tamen solatum ipsis fortito dis-
junctis ablatum fore.*

Dulce incerenti populus dolentum,
Dulce lamentis resonare gentes.

1010

Lentius luctus lacrimæque mordent,

Turba quas fletu simili frequentat.

Semper, ah, semper dolor est malignus:

Gaudet in multos sua fata mitti,

Seque non solum placuisse pœnæ.

1015

Ferre, quam fortè patiuntur omnes,

Nemo recusat.

Nemo se credit miserum, licet sit.

Tolle felices. removeto multo

Divites auro. removeto centum

1020

Rura qui scindunt opulenta bubus.

Pauperi surgent animi jacentes.

Est miser nemo, nisi comparatus.

Dulce in immenis posito ruinis

Neminem latoe habuisse vultus.

1025

Ille

1013. *Dolor ipse magnus:]* Versum

hunc adulterinum judicat optimus

Gruterus, quia pro eo toto membranæ

numero novem, dolor & magnus: nisi

quod unus recentioris scriptor: Semper

ab eadem dolor & magnus: haec-

nus, ut eadem thanu exprimatur altera

lectio ad oram, tanquam sincerior.

Rursus ergo præclare Florentinus:

Semper, ab semper dolor est malignus.

Gaudet in multis. Nam quid est malig-

nus esse, nisi velle aliis & facere, ubi

polis, male? At dolere malum est.

Qui autem doler ipse, multis vult se-

cum dolere. Ergo est malignus, qui

vult aliis quoque esse male. *Gronovias.*

1014. *Gaudet]* Gaudet sua mala in

multos mitti, communicari. *Farna-*

bias. 1015. *Seque non solum patuiss' pa-*

na.] Tandem non Mog. modo, non

Florent. sed omnes Gruteri quoque

placuisse: fed ubi debebant exortasse,

nihil imperatunt. Agamemnone: Et

cum in pastus armenta vagos Vilia cur-

runt, placet in vulnus Maxima cervix.

Hippolyto: a meo primum toro Et sce-

lere tanto placuit ordiri virum? Gron.

1018. *Nemo]* Sit nemo dives; &

ipsi pauperes non videbuntur miseri.

Farnabius. 1020. *Centum]* Terram qui centum

vertebat aratis. Virgil, de Galefo-

7. *Eneid. Idem.*

Ee 1027. Sis.

Ille deplorat, queriturque fatum,
 Qui secans fluctum rate singulari
 Nudus in portus cecidit petitos.
 Äquior casum tulit, & procellas,
 Mille qui ponto pariter carinas
 Obrui vidi tabulâque littus 1030
 Naufragâ spargi, mare cum coactis
 Fluctibus Corus prohibet reverti.
 Questus est Hellen eecidisse Phryxus,
 Cum gregis ductor radiante villo,
 Aureo fratrem simul & sororem 1035
 Sustulit tergo, medioque iactum
 Fecit in ponto. tenuit querelas
 Et vir, & Pyrrhe, mare cum viderent.
 Et nihil præter mare cum viderent,
 Unici terris homines relicti. 1040

Sol-

1027. *Singulari*] Vnica, sola, singula. μονοκεφαλη. *divin.* Farnabius.

1028. *Nudus*] Enaufragio enatans. *Idem.*

1031. *Tabulâque littus Naufragâ spargi*,] Quid sibi vult Etruscus: *Naufragia terris mare cum coactos*. Cogitandum. Gronovius.

1033. *Corus*] Thyest. v. 576. Farn.

1034. *Hellen*] Phryxus & Helle & patrem Athamanta & novercam in fugientes ariete autem vellentis conseruo pontum transfretare aggressi sunt. quod ille quidem fecit, Helle vero submersa nomen puto reliquit. *Idem.*

1035. *Gregis*] Aries aureo vellere radians.

1037. *Iactum*] Iacturam Helles. Farnabius.

1038. *Tenuit*] Contra, Deucalion & Pyrrha non conquerebantur malum late patens. *Idem.*

1039. *Et vir*,] Deucalion Promethei filius juxta Hellanicum, Hesiodium, & Apollonium. Delvius. Pyrrhe,] Epimethei filia, auctore

Proclo in Hesiodic. enarrationibus. *Idem.*

1040. *Et nihil*] Multa olim fuere diluvia. primum generale temporibus Noachi, de quo in sacrâ litteris Genes. 7. ad perdendam tollendamque ex orbe terrarum malitiam, utrait Laetanius lib. 2. quod pulchre describit Alcimus lib. 4. cerera peculiaaria, primum in Ægypto, Promethei & Herculis tempore menstruum apud Diodorum lib. 1. secundum in Atticâ bimelle regi Attico Ogyge, Pausan. in Attic. & Diodor. lib. 6. Terium in Thessalâ atate Deucalionis, quod integra meduravit, Aristot. in Meteor. Virgilio in Georg. Ovidio, & ceteris poetis, & de hoc noster, & fere semper ceteri poëtæ intelligendi; et si de eo loquantur, quasi generale suister. Quartum Pharonium in Ægypto imperante Proteo, de quo Lucanus lib. ult. Tunc claustrum pelagi, caput Pharon, insula quondam In medio stetit illa mari, sub tempore vatis Proteos; at nunc eff. Pelagis proxima muris. Accuratisimam diluvii descriptionem inuenies apud Sene-

Solveret hunc cœtum, lacrimasque nostras
Sparget huc illuc agitata classis,
Et tubâ jussi dare vela nautæ,
Cum simul ventis properante remo.
Prenderint altum, fugietque littus.
Quis status mentis miseris, ubi omnis
Terra decrebet, pelagusque crescat.
Celsa cum longe latitabit Ide?
Tum puer matri, genitrixque gnato,
Troia qua jaceat regione monstrans
Dicet, & longe digito notabit:
Illum est illic, ubi fumus alte
Serpit in cœlum, nebulæque turpes.
Troës hoc signo patriam videbunt.

1045

1050

1055

Senecam lib. 3. Natur. quæst. cap. 27.
Deltrius.

pugnant. vid. Trag. Agamemn. v. 428.
Idem.

1042. Hunc] Nostrum, captivaram.
vid. argumentum hujus Chori. Farn.
Cotum,] Vulgo, questum. M. f. o. &
Interpres, cœtum, i. omne societas
solarium aufereatur. Deltrius.

1045. Cum semel ventis properante
remo] Iamdudum corixeram: Cum
simul ventis. & ita plane Florentinus.
Simul ventis, ut apud Silium lib. 5.
avulsa est nam protenus hosti Ore simul
cervix. Gronovius.

1044. Et tubâ] Imitatus Euripi-
dem, qui in Rhœfo, Πόντος ἐπ' ἔχο-
τας γένη μὲν τυρωνικῆς Σάρ-
αντος αὐδίου. &c in Heraclidis;
- Εἴσινδρος ὁ δέθεον τυρωνικῆς Σάρ-
αντος. Sophoclis tamen & Euripidis
scholiastæ tradiderunt neque Græcos
neque Barbaros Trojani belli tempore
tuba usus fuisse, quibus Euripides &
Seneca, ut videtis, alii etiam poëtæ re-

1048. Fugietque] In altum è portu
vectis terra recedere videatur. Provehi-
mur portu, terraque urbesque recedunt.
Oculus enim quiescere nos judicans,
motto conspœcto, quasi semet retrahen-
tans terram retro tendere opinatur.
Farnabius.

1054. Nebulaeque] Ascendentis fu-
mi. Idem.

A C T U S Q U I N T U S .

N U N C I U S . A N D R O M A C H A . H E C U B A .

Nuncius matribus narrat, ut è turri præcipitatus fuerit Asyanax, &
Polyxena ad tumulum Achillis cœsa.

Nunc. **O**dira fata, sœva, miseranda, horrida,
Quod tam ferum, tam triste bis quinis celus
Mars

1056. O dira] Incrementum Rhe-
thonicum, Farnabius.

1057. Tam triste] Cujusmodi non
vidimus bello decennali. Idem.

E e 2 1058. Quod